

תא (תל אביב) 22978-01-22 - איבן מונטיק נ' ריווז מגרלשווילי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22978-01-22 מונטיק ואח' נ' מגרלשווילי ואח'

לפני כבוד השופט אמיר ויצנבליט

התובעים (והנתבעים שכנגד) (3-1)	1. איבן מונטיק 2. פאבל קשובה 3. דימיטרי יקאו
נגד	
הנתבעים (והתובעים שכנגד)	1. ריווז מגרלשווילי 2. עופר ג'וש באזוב 3. בן אלישע אברהם
הנתבע שכנגד 4	רולנד יאקובלביץ' ישאב

בשם התובעים: עו"ד יעקב אנוך, עו"ד משה ברנר, עו"ד נטלי זיס

בשם הנתבעים: עו"ד יותם בלאושילד, עו"ד עמית גלברט

בשם הנתבע שכנגד 4 (ביפוי כוח מוגבל): עו"ד איתן לירז

החלטה

1. עניין החלטה זו בהוראות דיוניות בדבר המשך בירור ההליך, כמו גם בהסכמת הצדדים לעכב את בירור חלק מהמחלוקות בשל העברת הדיון בהן לבוררות. זאת לאחר שהצדדים הסכימו להסדר דיוני שהוצע על-ידי בית המשפט, כשלהסכמתם ניתן תוקף של החלטה (החלטות מימים 15.9.2025 ו-25.9.2025).

2. בקצרה, עניין התביעה הראשית בטענה ל"מסע הכפשה" (בלשון התובעים) שעשו נגדם הנתבעים. התובעים טוענים לפרסומים מצד הנתבעים העולים לכדי לשון הרע, פגיעה בפרטיות וכדומה. הנתבעים הגישו תביעה שכנגד, שהופנתה נגד נתבע שכנגד נוסף מעבר לתובעים בתביעה הראשית, הוא

הנתבע שכנגד 4. בתביעה שכנגד הובאו טענות "תאגידיות". אלו הן טענות בקשר ליחסים המסחריים בין הצדדים. בנוסף, גם התביעה שכנגד עוסקת בפרסומים העולים לפי הטענה לכדי לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

הנתבע שכנגד 4 הגיש, לאחרונה יחסית, ייפוי כוח המוגבל לדבריו לשאלת תוקף ההמצאה מחוץ לתחום השיפוט (ייפוי כוח ובקשה מיום 17.7.2025; ההמצאה הנטענת בקשר אליו בוצעה ברוסיה), ובדין האחרון העלה את האפשרות לכפור בהמצאת כתב התביעה שכנגד לידיו.

נוסף על כך, הושגה הסכמה בין התובעים שכנגד לבין הנתבעים שכנגד 3-1 (התובעים בתביעה הראשית), שלפיה המחלוקות התאגידיות תידונה בבוררות בווינה, אוסטריה. הנתבע שכנגד 4 אינו חלק מהסכמה זו.

3. הנושאים שעל הפרק הם העיכוב לצרכי פנייה לבוררות; תיקון כתבי התביעה; ובקשת התובעים להפרדת הדין בתביעה שכנגד מהדין מהתביעה הראשית.

1. עיכוב הליכים בשל פנייה לבוררות

4. התובעים שכנגד והנתבעים שכנגד 3-1 (מובהר - ולא הנתבע שכנגד 4), הסכימו לעכב את בירור המחלוקות התאגידיות ביניהם, ולדון בהן בבוררות בווינה, אוסטריה (ב-Vienna International Arbitral Centre (VIAC)). על כן, ובהתאם לחוק הבוררות המסחרית הבין-לאומית, תשפ"ד-2024, הנני מורה על עיכוב בירור המחלוקות התאגידיות בין התובעים שכנגד לבין הנתבעים שכנגד 3-1.

5. הוסכם שבהליך בבוררות לא יבוא במניין תקופת ההתיישנות פרק הזמן שבו הייתה תלויה ועומדת עד-כה התביעה שכנגד (קרי, ממועד הגשתה ביום 30.1.2024 ועד מועד החלטה זו), בתוספת פרק זמן שייקבע על-ידי בית המשפט.

לא ניתן לקבל את עמדת התובעים שכנגד שפרק זמן זה יתחיל להימנות "75 ימים לאחר הכרעה חלוטה בכלל טענותיו המקדמיות של רולנד" (הנתבע שכנגד 4). התובעים שכנגד מנמקים עמדה זו בכך שקיימת אפשרות שהנתבע שכנגד 4 ישנה את דעתו לאחר דחיית טענותיו המקדמיות ויסקים להשתתף בבוררות (סעיף 4 להודעתם מיום 21.10.2025). זהו פרק זמן שאינו מוגדר דיו ועשוי להתמשך. אימוץ עמדה זו גם תביא לתוצאה שאינה הוגנת, שכן תקופת ההתיישנות לטובת הנתבעים שכנגד 3-1 תהא תלויה בבירור מחלוקות בין אחרים (התובעים שכנגד והנתבע שכנגד 4). אף אין כל ידיעה האם הנתבע שכנגד 4 ישנה את עמדתו לגבי אי-ההשתתפות בבוררות. כמובן שאין לדעת מה יהיה גורל טענותיו של הנתבע שכנגד 4 לגבי הכפירה בסמכות, טענות אשר טרם הועלו ונדונו.

מנגד, מצאתי מקום בנסיבות לקבוע מועד שהוא ארוך מזה שביקשו הנתבעים שכנגד 3-1 (עמדתם היא 45 ימים).

6. בהתחשב בטירחה הצפויה להגשת הליך משפטי בגדר הבוררות, כמו גם הנימוקים שהוגשו לעניין זה, אני קובע כי פרק הזמן שיתווסף לאי-מניין תקופת ההתיישנות יעמוד על 60 ימים נוספים מהיום.

II. תיקון כתבי התביעה

7. כפי שהדברים נדונו בקדם המשפט, יש להורות על הגשת כתבי תביעה מתוקנים. כתבי התביעה - בתביעה הראשית ובתביעה שכנגד - לא נערכו באופן ראוי כנדרש מכתב תביעה העוסק בעילות הנסמכות על פרסומים, כגון לשון הרע.

8. כידוע, בתביעת לשון הרע יש לפרש במדויק בכתב התביעה את האמירות המהוות לפי הטענה לשון הרע. כך, נפסק, "...במרבית המקרים, יש לדרוש שהמילים שנכתבו או נאמרו, ואשר מקימות לטענת התובע עילת תביעה לפי החוק, יובאו בכתב התביעה במפורש, ומוטב בצורה של ציטוט" (רע"א 2291/12 **הלפרין נ' איצקוביץ**, פסקה 6 (25.6.2012)). צירוף הפרסום כנספח לכתב התביעה - ככלל אין די בו (עיינו, שם). כך גם אין די בהבאת דוגמאות להכפשות בכתב התביעה (עיינו, שם; וראו גם, למשל, ע"א (מחוזי מרכז) 17865-05-23 **אסולין נ' צוברי**, פסקאות 25-27 (26.9.2023); רת"ק (מחוזי ת"א) 62776-03-25 **נתיב החסד - סופר חסד בע"מ נ' לוגר**, פסקה 7(ד) (17.9.2025)). לטעמי הגיון הדברים יפה גם לגבי עילות נוספות בדין העוסקות בפרסומים, כגון פגיעה בפרטיות, עוולות מסחריות וכיו"ב. כלל זה הוא נגזרת של מטרת כתב הטענות. "המטרה המרכזית של כתבי הטענות היא להגדיר בצורה מדויקת ככל האפשר את הפלוגתות העומדות במחלוקת בין הצדדים, כך שבפני בעלי הדין ובית המשפט תהיה פרוסה יריעת המחלוקת האמתית בשלב מוקדם של ההליך" (יששכר רוזן-צבי **ההליך האזרחי** 381 (2015)). כפי שנקבע, מטרת כתב הטענות היא "להעמיד את היריב על טיב הטענה הצפויה שטיטען נגדו, על מנת שיוכל להתכונן ולא יהא מופתע" (ע"א 135/67 **פקיד השומה, תל אביב 4 נ' פורת**, פ"ד כא(2) 411, 419 (1967)).

9. על כך נוסיף שבקדם המשפט לבית המשפט הסמכות, אף ביוזמתו, "לתת כל הוראה דיונית בנוגע לדרך ליבון המחלוקות" ו"להורות על תיקון כתבי הטענות" (תקנה 63(ב)(5) ו-63(ב)(12) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן - **התקנות** או **התקנות הנוכחיות**)). אוסיף שהדברים נדונו בפניי בקדם המשפט.

10. עיון בכתבי התביעה, הן בתביעה הראשית, הן בתביעה שכנגד בחלקה העוסק בפרסומים, מלמד ששני הצדדים לא עמדו בכלל האמור. אלו מנוסחים באופן כוללני ביותר.

11. כך, בכתב התביעה הראשי מצוין שהוא עוסק ב"מאות" סרטונים ופרסומים, כאשר "כל פרסום כזה הינו שונה באופיו ובתכניו" (סעיף 2.3 לכתב התביעה). בהמשך כתב התביעה מוזכרים "מאות סרטונים" וכן "פניות" בסלולארי (סעיף 3.11 לכתב התביעה), הפצת מידע שקרי (סעיף 3.12 לכתב התביעה), "מאות אתרים" (סעיף 5.3.10 לכתב התביעה), "עשרות רבות, ובהמשך גם מאות, של סרטונים" (סעיף 5.3.11 לכתב התביעה) וכדומה. אולם בכתב התביעה עצמו לא הובא פירוט של תוכן פרסומים אלו. זאת ועוד, להבנתי חלק מהפרסומים אינם עוסקים בתובעים, אלא באחרים (עיינו, סעיף 5.3.20 לכתב התביעה בדבר הודעות לעובדים); חלק מההודעות נשלחו לתובעים עצמם, כך שלא תואר אדם אחר שנחשף לפרסום (עיינו, למשל, סעיפים 5.3.21-5.3.23 ו-5.3.27 לכתב התביעה). חלק מהנספחים כוללניים מאוד, ומכילים רשימות ולא את הפרסומים עצמם (עיינו, נספחים 14, 15 ו-19 לכתב התביעה). צו המניעה שנכלל בכתב התביעה הוא כוללני (למנוע פרסום של "כל מידע שלילי",

פיסקה 2.4 לכתב התביעה). גם האופן שבו חושב סכום התביעה אינו בהיר. כן אציין שלהבנתי הפיצויים העונשיים שהוזכרו בכתב התביעה לא כומתו (סעיף 6.3 לכתב התביעה).

אעיר כי לאחד מכתבי בי הדין צורפו נספחים בדבר פרסומים שונים, והוסכם שנספחים אלו יהיו חלק מכתב הטענות (ראו, החלטה מיום 25.5.2022). אולם הדבר אינו מספק. על תוכן הפרסומים שבו עוסקת התביעה לבוא בגוף כתב התביעה, בפירוט ובהירות.

12. הדברים יפים גם לגבי התביעה שכנגד. גם זו אינה ממוקדת בחלקה העוסק בפרסומים. הפיצוי בשל דברי לשון הרע ופגיעה בפרטיות נאמד באופן גלובאלי (פיצוי בסך 2 מיליון ש"ח, סעיף 9.1.3 לכתב התביעה שכנגד). כן הועלתה טענה בכתב התביעה שכנגד בדבר התנהלות "באופן בלתי נאות", ללא הסבר מדוע מדובר בלשון הרע (סעיף 148 לכתב התביעה שכנגד). גם בתביעה שכנגד מובאים פרסומים רבים תוך אזכורם יחדיו באורח גורף (סעיף 149 לכתב התביעה שכנגד, בדבר "קמפיין אינטרנטי... ברחבי העולם"). אתר פלוני מובא בכתב התביעה שכנגד על דרך ההדגמה (סעיף 150 לכתב התביעה שכנגד: "בין אתרים אלו מצוי, למשל..."). תוכן האתר מובא באורח כוללני (האתר, "רווי השמצות, ארס והכפשות קשות..."), סעיף 150 לכתב התביעה שכנגד). תיאור תוכן האתר מובא על דרך הפרפרזה ולא באמצעות ציטוטים (סעיף 151 לכתב התביעה שכנגד: "בכלל זה..."). בהמשך מוזכרים "עשרות פלטפורמות ודפי מידע אינטרנטיים" (סעיף 154 לכתב התביעה שכנגד). כאמור, בגין כל אלו יחדיו נתבעים 2 מיליון ש"ח (סעיף 162 לכתב התביעה שכנגד).

13. משכך יש להורות על הגשת כתבי תביעה מתוקנים. אומנם, בית המשפט אינו משמש "עורך על" של כתבי הטענות. אולם על מנת לקדם, לייעל ולפשט את המשך הדיון, ועל מנת להבהיר את גדר המחלוקת, אני מורה שכתב התביעה, וכתב התביעה שכנגד בחלקו העוסק בפרסומים, יוגשו בהתאם להנחיות הבאות (הערה: כפי שיוסבר בהמשך, יש להפריד את הדיון בין התביעה שכנגד לבין התביעה הראשית; ההנחיות שלהלן חלות גם לגבי התביעה המופרדת שתוגש על-ידי התובעים שכנגד):

(א) יש לפרט בנפרד כל פרסום שבו עוסקת התביעה (או התביעה שכנגד). יש להביא בגוף כתב התביעה (קרי, לא בנספח), את ה**ציטוט** של הפרסום שלגביו נטען שהוא מהווה לשון הרע, פגיעה בפרטיות וכדומה. יש לציין היכן נעשה הפרסום, מועדו ובפני מי נעשה (כמיטב הידיעה). פרסומים שאינם באנגלית - יש להביא את תרגומם.

(ב) לגבי כל פרסום ופרסום יש לנמק מדוע הוא מהווה לשון הרע, פגיעה בפרטיות וכדומה.

(ג) לגבי כל פרסום ופרסום, יש לציין מהו הפיצוי הנתבע במדויק. כן יש לציין בהירות מהו הבסיס לפיצוי הנתבע (פיצוי סטטוטורי ומכוח איזה חוק, פיצוי בגין נזק מוכח וכדומה).

(ד) על כתב התביעה להכיל חישוב אריתמטי ובהיר של סכום התביעה, והסבר כיצד חושב.

(ה) יש להביא בכתבי התביעה עמדה ברורה מהו הדין החל. אם העמדה אינה אחידה לגבי כל פרסום ופרסום, יש לציין זאת לגבי כל פרסום בנפרד. מבלי להביע עמדה, ככל שהטענה בקשר לדין החל מוכחשת בכתב ההגנה, יתכן שמצופה מן הנתבע להוסיף ולומר מהו הדין שכן חל לעמדתו (בהיקש לקביעת כב' השופט י' שקד לגבי הפורום הנאות, החלטה מיום 28.6.2023, פסקאות 27-28). על מנת

לפשט את בירור המחלוקות, מוצע לצדדים להסכים הדדית לתחולת הדין הישראלי.

(ו) כאמור, בית המשפט אינו משמש "עורך על" של כתבי הטענות. אולם אציין כי כתבי התביעה מכילים תיאור רב ומפורט של רקע היחסים בין הצדדים, רובו שלא לצורך. מוצע לתמצת תיאור זה כך שעיקר כתבי התביעה יעסוק בתוכן הפרסומים.

III. הבקשה להפרדת הדין בתביעה שכנגד מן התביעה הראשית

14. התובעים הגישו בקשה להפרדת הדין בתביעה שכנגד מהדין בתביעה הראשית (בקשה מיום 7.10.2024; תשובה מיום 5.12.2024; תגובה לתשובה מיום 24.12.2024). בבקשה נטען כי התביעה שכנגד עוסקת בעילות שונות ונפרדות מאלו שבתביעה הראשית. עוד עומדים התובעים על כך שלכתב התביעה שכנגד צורף נתבע שכנגד נוסף אשר מתגורר בחו"ל (הנתבע שכנגד 4) וצירופו, על קש"י ההמצאה אליו, מעכב את בירור ההליך. בבקשתם שוטחים התובעים גם טענות כלפי התנהלות הנתבעים אשר היא לעמדתם אינה כדין, אולם על כך אין צורך להרחיב.

15. הנתבעים (התובעים שכנגד) מתנגדים לבקשה. לטענתם, הרקע לתביעה הראשית ולתביעה שכנגד הוא משותף. הנתבעים מצביעים על החפיפה בין רוב בעלי הדין בתביעה הראשית ובתביעה שכנגד, ולדבריהם גם קיימת חפיפה בעדים ובראיות שיוגשו. הנתבעים עומדים על החשש מפני הכרעות סותרות. הנתבעים טוענים כי ההליכים מצויים בשלב ראשוני. הנתבעים טוענים שהבקשה הוגשה בשיהוי.

16. בהחלטתי מיום 25.9.2025 העליתי בפני הצדדים את האפשרות, האם ככל שהבקשה תתקבל, האין נכון להוסיף ולהורות על פיצול התביעה שכנגד לשניים: הליך שיעסוק בטענות התאגידיות נגד הנתבע שכנגד 4 (נזכור: ההליך העוסק בטענות התאגידיות נגד הנתבעים שכנגד 1-3 עוכב בשל פנייה לבוררות); והליך שיעסוק בפרסומים. התובעים הודיעו למעשה שהם מסכימים לכך. התובעים שכנגד העלו במענה את הקונסטרוקציה הבאה: הם לא יתנגדו לעיכוב "לעת עתה" של הטענות התאגידיות נגד הנתבע שכנגד 4, וכך לשיטתם נסללת הדרך לבירור של התביעה הראשית והתביעה שכנגד בעניין הפרסומים באותו ההליך.

17. לאחר העיון, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל, ובהתאם להוראות שיינתנו להלן.

18. בעבר הורו התקנות כי לבית המשפט סמכות להורות על הפרדת הדין בתביעה שכנגד מן התביעה הראשית (תקנה 53(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן - **התקנות הקודמות**) אשר הורתה: "תביעה שכנגד תתברר במסגרת התביעה המקורית, ואולם רשאי בית המשפט או הרשם, ביוזמתו או לבקשת בעל דין, להורות על הפרדת הדין אם ראה שאין זה מן הראוי לפסוק בתביעה שכנגד במאוחד עם התביעה המקורית"; וראו גם תקנה 48 לתקנות הקודמות בדבר הפרדת הדין בעילות שונות שאוחדו לכדי הליך יחיד).

בהתאם נקבע בעת שחלו התקנות הקודמות, כי "אחד המקרים שבהם ראוי להפריד את הדין בתביעה שכנגד מהדין בתביעה העיקרית הוא כאשר יגרום האיחוד לסרבול ההליכים ולעיכוב בירור התביעה העיקרית יתר על המידה" (רע"א 210/00 **שלומוביץ נ' שיכון עובדים בע"מ**, פ"ד נד(2) 69

(2000) (להלן - **עניין שלומוביץ**); וראו גם, ע"א 96/74 **רון נ' חזן**, פ"ד כח(2) 235 (1974)). לבית המשפט סמכות להורות על ההפרדה אף מיוזמתו (עיינו, רע"א (מחוזי חי') 33447-08-18 **זרעיני חברה להובלות בע"מ נ' מ. מ. כפר קרע**, פסקה 37 (30.8.2018) (להלן - **עניין זרעיני**)). השיקולים שניתן להתחשב בהם לעניין זה הם בין היתר, הקירבה והחפיפה, לעומת השוני וההבדלים, בין הסוגיות הנדונות בתביעה הראשית לבין אלו שנדונות בתביעה שכנגד; הוספת בעלי דין לתביעה שכנגד; המועד שבו הוגשה התביעה שכנגד; וחפיפה בשמיעת העדויות (ראו, למשל, לעניין תוספת בעלי דין בתביעה שכנגד, ע"א 639/89 **דגני נ' חן**, פ"ד מד(4) 744 (1990); לעניין מועד הגשת כתב התביעה שכנגד, עניין **שלומוביץ** הנזכר לעיל; לשוני במסכת הראייתית, עניין **זרעיני**, פסקה 39).

19. הסמכות להפריד בין תביעה ראשית לבין תביעה שכנגד קיימת גם בתקנות הנוכחיות, הגם שבנוסח אחר. תקנה 21(ג) לתקנות הנוכחיות מורה כי "בית המשפט יורה על עיתוי שמיעת התביעה שכנגד וסדר ניהולה". על כך ניתן להוסיף את סמכויותיו של בית המשפט בקדם המשפט להורות "על דרכי הדיון בתובענה במטרה ליעלו, לפשט ולהחישו" (תקנה 63(ב)), "להורות על שלבי הדיון בתובענה ועל המועדים לקיומם" (תקנה 63(ב)(1)), "להורות על דרך ועיתוי שמיעת הודעות לצד שלישי ותביעות שכנגד" (תקנה 63(ב)(2)), "לפצל את הדיון ולתת כל הוראה דיונית בנוגע לדרך ליבון המחלוקות" (תקנה 63(ב)(5)), "להורות על מתכונת ניהול ההליך" (תקנה 63(ב)(6)), להורות על מחיקת בעלי דין (תקנה 63(ב)(11)), וכן להורות על תיקון כתבי טענות (תקנה 63(ב)(12)). כל זאת, אף מיוזמתו של בית המשפט (עיינו, בראש תקנה 63(ב)). כפי שנפסק, "התקנות החדשות באו להעצים את מוסד קדם המשפט..." (בע"מ 7367/22 **פלונת נ' פלונת**, פסקה 1 לפסק-דינו של כב' השופט י' עמית (26.1.2023)). כן ניתן להזכיר את תקנה 76 לתקנות הנוכחיות שלפיה, "בית המשפט רשאי בכל עת להורות על הפרדת הדיון ולדון תחילה בחלק מהמחלוקות, העילות או הסעדים, לצורך יעול ההליך וככל שיראה לנכון" (אעיר שלא נעלם מעיני שחלק מהתקנות הנזכרות עשויות להיות מתאימות יותר למקרים של הפרדה נושאית בין מחלוקות שתידונה תחילה לבין כאלו שתידונה לאחר מכן בגדרו של אותו ההליך, למשל פיצול בין שאלת האחריות לשאלת הנזק; אולם העיקרון הכללי העולה מהתקנות הוא שלבית המשפט שיקול דעת רחב בדבר האופן שתישמע תביעה שכנגד, לרבות הפרדתה). ואכן, הנתבעים (כתובעים שכנגד), אינם חולקים על כך שלבית המשפט סמכות להורות על הפרדת הדיון (עיינו, סעיף 1 לתשובתם).

כך, גם לאחר כניסת התקנות הנוכחיות לתוקפן נפסק כי "ככל שהדיון בתביעה שכנגד עלול לעכב, לסבך או לסרבול את הדיון בתביעה המקורית, רשאי בית המשפט להפריד את הדיון בתביעות" (בע"מ 6423/22 **פלונת נ' פלונת**, פסקה 9 (29.12.2022); ועיינו גם, ת"א (מחוזי ת"א) 5768-09-21 **ברזלי נ' טוסי**, פסקה 21 (18.12.2022); ת"א (מחוזי ת"א) 44392-09-24 **סמארט אנרג'י אל.די. בע"מ נ' דמרי** (11.8.2025)).

20. אציין כי בספרות המשפטית הובעה העמדה שלפיה נוסחה של תקנה 21(ג) בתקנות הנוכחיות מקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב יותר בהפרדת תביעה שכנגד מהתביעה הראשית, מזה שהוקנה מכוח תקנה 53(ב) לתקנות הקודמות (עיינו, יעקב שקד **סדר הדין האזרחי החדש** 206-207 (מהדורה שלישית 2023), שם מצביע המחבר על כך שבעוד שבנוסח התקנות הקודמות נקבעה ברירת מחדל לשמיעת התביעה הראשית והתביעה שכנגד יחדיו, כיום אין ברירת מחדל שכזו). לענייננו אין צורך להכריע

בעניין זה, שכן כך או אחרת מצאתי שדין הבקשה להתקבל.

21. מן הכלל אל הפרט. אלו הן, באופן גס, המחלוקות בין הצדדים, לאחר עיכוב בירור חלק מהן בשל העברתן לבוררות. עניין התביעה הראשית הוא בפרסומים, ובעילות תביעה הנסמכות עליהם (לשון הרע, פגיעה בפרטיות וכדומה). אשר לתביעה שכנגד, עוכב בירור המחלוקות התאגידיות בין התובעים שכנגד (הם הנתבעים בתביעה הראשית) לבין הנתבעים שכנגד 1-3 (הם התובעים בתביעה הראשית). המחלוקות שנתרו לדין בתביעה שכנגד הן: ראשית, מחלוקות תאגידיות בין התובעים שכנגד לנתבע שכנגד 4 (אשר לא נתן הסכמתו להעברת מחלוקות אלו לבוררות; ויתכן שנושא ההמצאה אליו מחוץ לתחום השיפוט עוד שנוי במחלוקת); ושנית, מחלוקות בקשר לפרסומים בשל לשון הרע ופגיעה בפרטיות המופנות כלפי כל הנתבעים שכנגד (1-4).

הערה: בתביעה שכנגד קיימת עילת תביעה נוספת, המופנית כלפי הנתבע שכנגד 4, לפיצוי בסך 2,857,991 ש"ח בגין עצם הגשת התביעה הראשית על-ידי התובעים, דבר שנעשה לטענת הנתבעים תוך שימוש לרעה בהליך המשפטי. מבחינה לכאורית בלבד, ניתן לסבור שעילת תביעה זו מעוררת קושי: חיוב אדם בפיצוי בשל עצם כך שאחרים הגישו תביעה. כך בייחוד שעה שהתביעה טרם התבררה, ואין זה ידוע האם היא מוצדקת אם לאו. אינני מביע בנושא זה עמדה. אולם סבורני שעילת תביעה זו, על קשייה הלכאוריים, אינה משנה מן התוצאה.

22. על רקע זה, דעתי היא שיש להפריד את הדיון בין התביעה הראשית לבין התביעה שכנגד. זאת ועוד, דעתי היא שיש לפצל את התביעה שכנגד לשניים: ההליך שעניינו במחלוקות התאגידיות מול הנתבע שכנגד 4, וההליך שעניינו בפרסומים.

23. **ראשית**, בין התביעה הראשית לבין התביעה שכנגד קיימים הבדלים מספקים בנושאים הנדונים אשר מצדיקים את ההפרדה. התביעה הראשית עוסקת בפרסומים שלטענת התובעים עולים לכדי לשון הרע, פגיעה בפרטיות וכדומה. לעומת זאת, התביעה שכנגד בחלקה התאגידי, מופנית כעת כלפי הנתבע שכנגד 4 בלבד. חלק זה בתביעה שכנגד שונה מהתביעה הראשית מבחינת הנושא הנדון (מחלוקות לגבי פרסומים לעומת מחלוקות תאגידיות), ואף שונה מבחינת זהות בעלי הדין (כשהתביעה שכנגד בנושא זה מופנית כלפי הנתבע שכנגד 4 בלבד, מאחר שבנושא זה ההליך נגד יתר הנתבעים שכנגד עוכב והועבר לבוררות).

24. **שנית**, גם החלק בתביעה שכנגד שעוסק בפרסומים, שונה מהתביעה הראשית באופן שמצדיק את הפרדת התביעה שכנגד. אכן, כפי שראינו לעיל, הן התביעה הראשית, הן התביעה שכנגד, לא פורטו באורח מספק בנוגע לפרסומים שבהם הן עוסקות. אולם הדעת נותנת שמדובר בפרסומים שונים בתביעה הראשית ובתביעה שכנגד, שכן הפרסומים מושא התביעה הראשית הם כאלו שלפי הטענה מכפישים את התובעים ופוגעים בפרטיותם; בעוד שאלו מושא התביעה שכנגד הם כאלו שלפי הטענה מכפישים את התובעים שכנגד ופוגעים בפרטיותם. זאת ועוד, אחת המחלוקות העיקריות שידונו בתביעה הראשית, היא האם הנתבעים הם אכן אלו שעשו את הפרסומים (הנתבעים מכחישים זאת). מחלוקת זו אינה נוגעת לתביעה שכנגד אשר תעסוק בפרסומים אחרים.

25. **שלישית**, לתביעה שכנגד מתווסף ממד נוסף, בדבר ההמצאה מחוץ לתחום השיפוט לידי הנתבע

שכנגד 4. זאת הן בקשר לטענות התאגידיות, הן בקשר לחלק בתביעה שכנגד העוסק בפרסומים. קיימת אפשרות סבירה שהנתבע שכנגד 4 יכפור בנושא ההמצאה. נושא זה יעכב את קידום בירור התביעה הראשית, ושלא לצורך. ראוי בנסיבות שבירור התביעה הראשית יתקדם ללא דיחוי נוסף, ללא צורך להמתין להכרעה בנושא זה שאינו נוגע לתביעה הראשית.

26. **רביעית**, לא מצאתי מהו החשש מפני הכרעות סותרות. ההכרעה האם יש לייחס לנתבעים אחריות בשל הפרסומים מושא התביעה הראשית, תהא אשר תהא, אינה סותרת הכרעה לגבי הפרסומים מושא התביעה שכנגד. בנוסף, תהא ההכרעה בתביעה הראשית אשר תהא לגבי הפרסומים שבהם היא עוסקת, אין בכך סתירה לכל הכרעה שתינתן באשר לטענות התאגידיות בתביעה שכנגד אשר מופנות כעת כלפי הנתבע שכנגד 4.

27. **חמישית**, אינני סבור שהמועד שבו הוגשה הבקשה להפרדת הדיון משליך על התוצאה. ממילא יש להגיש כתבי טענות מתוקנים. זהו מועד מתאים לתת הוראות בדבר הפרדת הדיון. אוסיף שהבקשה לפיצול ההתדיינות הוגשה בסמיכות יחסית לאחר הגשת כתב ההגנה שכנגד.

28. **שישית**, גם אם התביעה הראשית והתביעה שכנגד נוגעות לרקע משותף של טיב היחסים בין הצדדים, אני סבור כי רב השונה על המשותף במחלוקות העומדות לדיון. הרקע המשותף אינו יכול להאפיל על טיב המחלוקות עצמן: פרסומים מסוימים לגבי התביעה הראשית; פרסומים אשר ההנחה שהם אחרים בתביעה שכנגד, לצד מחלוקות תאגידיות כלפי הנתבע שכנגד 4 שאינו תובע בהליך הראשי. כלומר, גם אם בשלב ההוכחות יוצג רקע מסוים, הוא אינו משליך על העיקר (ועיינו, יששכר רוזן-צבי, **הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים** 192 (מהדורה שלישית - דיגיטלית, יולי 2025): "העובדה שהפרדת הדיון תגרום לכפילות מסוימת בהבאת הראיות אינה שוללת את סמכותו של בית המשפט להפריד את הדיון").

29. **שביעית**, אוסיף שממילא כתב התביעה שכנגד דורש תיקון: הן באשר לפירוט הפרסומים, הן נוכח העברת הטענות התאגידיות כלפי הנתבעים שכנגד 1-3 לדיון בבוררות. קרי, מדובר בשלב נכון להורות בו גם על הפרדת התביעה שכנגד מן התביעה הראשית.

30. אעיר כי ניתן לסבור שנכון להמתין לתיקון כתבי הטענות, לחזות בכתבי הטענות המתוקנים, ורק אז להכריע בהפרדת התביעה שכנגד מהתביעה הראשית. אולם לאחר ששקלתי בדבר, מצאתי שאין לעשות כן. לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בהליך בן מספר שנים. התביעה הראשית הוגשה בתחילת שנת 2022. מאז ועד היום, עודנו מצויים "בפרוזדור", ובירור ההליך לגופו טרם החל. בנסיבות אלו, שיקולי קידום ההליך והיעילות גוברים. אינני רואה טעם רב בהגשה תחילה של כתבי טענות מתוקנים, ורק אחרי שנחזה בפירוט הפרסומים, נורה על הפרדת התביעה הראשית מהתביעה שכנגד. כיום, כשכבר ברור שהמחלוקות התאגידיות בתביעה שכנגד מופנות כלפי הנתבע שכנגד 4 בלבד שכלל אינו תובע בתביעה הראשית; וכאשר ההנחה היא שהחלק בתביעה שכנגד העוסק בפרסומים, עניינו בפרסומים אחרים מאלו שבהם תעסוק התביעה הראשית, אין צורך להמתין עוד לשם ההפרדה בין התביעה לתביעה שכנגד. יתרה מכך, מאחר שכפי שיבואר להלן, דעתי היא שאף יש לפצל את התביעה שכנגד לשני הליכים נפרדים, אם לא נורה על ההפרדה כבר עתה יעלה בהמשך הצורך לתקנה שוב, דבר שיצריך זמן וטירחה נוספים.

31. כפי שכבר נאמר, דעתי היא שמעבר להפרדת הדיון בתביעה שכנגד מן התביעה הראשית, יש לפצל את התביעה שכנגד לשני הליכים. התביעה שכנגד עוסקת למעשה בשני נושאים. הראשון הוא מחלוקות תאגידיות. אלו מופנות כיום כלפי הנתבע שכנגד 4 (מחלוקות אלו ככל שהופנו כלפי הנתבעים שכנגד 1-3, הם התובעים בתביעה הראשית, הועברו לדיון בבוררות). השני הוא פרסומים שלפי הנטען עולים לכדי לשון הרע או פגיעה בפרטיות. מדובר בשני נושאים שראוי להביאם בהליכים נפרדים.

המחלוקות התאגידיות מול הנתבע שכנגד 4 מצריכות בירור עובדתי אשר הוא בעיקרו נבדל מזה העוסק בפרסומים. המחלוקות התאגידיות מעוררות שאלות מובחנות. עניין ביחסים המסחריים בין הצדדים. ההכרעה בהן מצריכה הידרשות להסכמים השונים שנעשו, ההליכים המשפטיים שהתקיימו בין הצדדים וכיו"ב. זאת ועוד, מחלוקות אלו מעוררות שאלות מובחנות נוספות מאלו שידונו לגבי הפרסומים. כך, מבלי להביע עמדה, שאלה היא שמא יש לשקול לעכב את בירור מחלוקות אלו עד להכרעה בבוררות (הגם שהנתבע שכנגד 4 אינו לוקח בה חלק; עיכוב הליך בשל הליך תלוי ועומד עשוי להיעשות גם כשיש שוני בין בעלי הדין; אדגיש היטב: התובעים שכנגד העלו אפשרות דומה בהודעתם מיום 21.10.2025, והנתבע שכנגד 4 לא השיב בנושא, ועל כן אינני מביע בנדון כל עמדה שהיא). שאלה מעניינת נוספת - וגם בה אינני מביע עמדה - היא לגבי תניית שיפוט וברירת דין עם הנתבע שכנגד 4 (ראו, ההסכם בנספח 10 לכתב התביעה שכנגד, שם לכאורה קיימת תניית שיפוט לפי מקום מושבו של המשקיע, הוא לכאורה הנתבע שכנגד 4, והסכסוך ידון לפי הדין הרוסי; עיינו, סעיפים 8.1-8.2 להסכם). נושא נוסף הוא הממשק בין הטענות התאגידיות שבפי התובעים שכנגד, לבין ההליכים המשפטיים שכבר התנהלו בא"י הבתולה. ההליך בא"י הבתולה, לדברי התובעים שכנגד, נפתח "בניגוד להסכמות והמצגים", וסופו של ההליך מתואר במילים, "מזימתם של הנתבעים שכנגד צלחה" (סעיפים 101-102 לכתב התביעה שכנגד), ובהמשך כתב התביעה שכנגד מתוארים נזקי התובעים שכנגד לכאורה בהמשך ההליך המשפטי. בנסיבות אלו קיימת היתכנות שתעלה השאלה, האם ההליכים בא"י הבתולה מקימים השתק נגד התובעים שכנגד. התובעים שכנגד אף כללו מראש בכתב התביעה שכנגד את המענה שלהם לטענה שכזו (סעיף 110 לכתב התביעה שכנגד). מודגש היטב שאינני מביע כל עמדה באילו מהנושאים האמורים. עם זאת, מהתמצית שהובאה לעיל ניתן ללמוד היטב כי החלק בתביעה שכנגד העוסק במחלוקות התאגידיות מעורר שאלות מובחנות ונפרדות מן החלק בתביעה שכנגד העוסק בפרסומים (לשון הרע ופגיעה בפרטיות).

כך גם מנקודת מבטם של הנתבעים שכנגד 1-3. בהליך שבו הם משמשים נתבעים, אין צורך לערבם עם המשך בירור המחלוקות התאגידיות מול הנתבע שכנגד 4. זאת שכן מנקודת מבטם, הם כבר דנים באלו במסגרת הבוררות. עירוב המחלוקות התאגידיות עם המחלוקות העוסקות בפרסומים, יכביד על הנתבעים שכנגד 1-3 שלא לצורך, ויאלץ אותם לפגוש את המחלוקות התאגידיות "פעמיים": בבוררות בווינה, וכן "כצופים מן הצד" בהיותם נתבעים בהליך אשר כלפיהם עוסק בפרסומים וכלפי הנתבע שכנגד 4 במחלוקות התאגידיות.

32. לקראת סיום אתיחס להצעתם העדכנית של התובעים שכנגד, והיא שיעוכב "לעת עתה" בירור המחלוקות התאגידיות נגד הנתבע שכנגד 4, וכך ניתן יהיה לדון באותו ההליך בטענות ההדדיות בקשר לפרסומים ללא הפרדת התביעה שכנגד (הודעתם מיום 21.10.2025). אין בכך כדי לשנות מן התוצאה. **ראשית**, העיכוב של חלק מן התביעה שכנגד הוא מסורבל. אף לא ברור מה המשמעות של עיכוב "לעת

עתה". אימוץ עמדה זו תותר בקיפאון חלק מעילות התביעה שכנגד, כשלא ברור מתי הן תשובנה להתברר. למשל, אם הכוונה היא לעכב את בירור המחלוקות התאגידיות כלפי הנתבע שכנגד 4 עד לסיום הבוררות בווינה, מה תהא התוצאה אילו הליך הבוררות יסתיים לפני שההליך שלפניי יסתיים: האם אז באמצע ניהול ההליך שלפניי נשוב ונעורר את הדין במחלוקות התאגידיות כלפי הנתבע שכנגד 4, כשאלו בראשיתן וההליך לגבי הפרסומים כבר בשלב מתקדם? ואילו ההליך שלפניי יסתיים לפני סיום הבוררות בווינה, האם בעתיד נחיה מחדש את הדין בטענות התאגידיות כלפי הנתבע שכנגד 4, לאחר שלמעשה ההליך שלפניי הוכרע? הדבר מסורבל מאוד, מקשה ומביא לחוסר ודאות באופן שבו יתקדם ההליך. **שנית**, גם אילו נפריד מן התביעה שכנגד רק את הטענות התאגידיות, עדיין אין מקום לדון בחלק בתביעה שכנגד העוסק בפרסומים יחד עם התביעה הראשית. כאמור, ההנחה היא שכל אחת מאלו עוסקת בפרסומים אחרים. זאת ועוד, בתביעה שכנגד, גם בחלקה העוסק בפרסומים, נראה שתתעורר מחלוקת בדבר ביצוע המסירה לנתבע שכנגד 4. בניגוד לנטען על-ידי התובעים שכנגד, אין בטחון כלל שמחלוקת זו תתברר בהליך "קצר יחסית" (בלשונם) - אין לדעת כמה זמן הדבר יארך. אין מקום לעכב בינתיים את בירור התביעה הראשית אשר כבר יכולה להתקדם. כאמור, גם אם יש להליכים רקע משותף (בלשון התובעים שכנגד, קיימת חפיפה, "במסכת העובדתית הניצבת ברקע הסכסוך"; סעיף 2 להודעתם מיום 21.10.2025), אין לבלבל בין רקע לבין עילות התביעה עצמן. העיקר בתביעה הראשית ובתביעה שכנגד בחלקה המופנה כעת כלפי הנתבעים 1-3 הוא הפרסומים, לא הרקע ליחסים בין הצדדים.

33. לסיכום, בנסיבות דנא, אני סבור שההפרדה והפיצול יביאו לתוצאה יעילה ככל הניתן. כל אחד מן ההליכים יעסוק בנושא מובחן, ויתברר באופן ובקצב המתאים לו: בתביעה הראשית העוסקת בפרסומים יוגשו בקרוב כתבי טענות מתוקנים, ובה אין צורך לברר נושאים של ביצוע ההמצאה וסמכות בינלאומית, כך שלאחר התיקון היא יכולה להתקדם באורח ראוי; התביעה שכנגד העוסקת בטענות התאגידיות כלפי הנתבע שכנגד 4 תוגש בנפרד, ובה מתעוררות סוגיות מובחנות; התביעה שכנגד העוסקת בפרסומים תוגש בנפרד, יתכן שתתעורר בה סוגיית ההמצאה לנתבע שכנגד 4, והיא תתברר בשלבים המתאימים לה מבלי שהיא מעכבת את התביעה הראשית.

34. סוף דבר, מן הטעמים האמורים הבקשה מתקבלת, והנני מורה על הפרדת הדין בתביעה שכנגד מן התביעה הראשית, והכל כמוסבר לעיל. מבחינה מנהלתית, התובעים שכנגד יגישו את כתב טענותיהם המתוקן על דרך של פתיחת שני הליכים חדשים: האחד עוסק בפרסומים, ובזה עליהם לעמוד בהנחיות שניתנו לעיל בקשר להגשת כתב תביעה בנושא זה; והשני עוסק בטענות התאגידיות נגד הנתבע שכנגד 4.

עילת התביעה שהופנתה נגד הנתבע שכנגד 4 בדבר קבלת פיצוי בגין עצם הגשת התביעה הראשית (אשר כאמור, מעוררת קשיים לכאוריים), תיכלל בתביעה נגד הנתבע שכנגד 4 העוסקת במחלוקות התאגידיות.

35. כשבית המשפט מורה על תיקון כתב תביעה, קיים לו כיום שיקול דעת להורות האם יתוקן כתב ההגנה ועל התנאים לכך (תקנה 47 לתקנות). נוכח היקף התיקון שיעשה, ניתן היתר להגשת כתב הגנה מתוקן. אולם על מנת שהיתר זה לא ינוצל לרעה, אני קובע שלא ניתן היתר להגשת הודעה לצד שלישי, תביעה שכנגד או להעלות טענת קיזוז שלא הועלתה וכומתה במפורש בכתב ההגנה המקורי - אלא בקבלת רשות לכך מראש.

36. על מנת למנוע תשלום כפל אגרה, התובעים שכנגד רשאים לבקש שהאגרה ששילמו תיזקף לטובת ההליכים המתוקנים שיגישו. אם הסכומים בהליכים המתוקנים יהיו נמוכים יותר, ניתן לבקש החזר יחסי של האגרה (וכן רשאים הם לבקש החזר של האגרה אם יחזרו בהם מהגשת אילו מההליכים).

IV. הערות סיום

37. לאחר העיון בעמדות שהוגשו לגבי המועדים, **בתביעה הראשית** כתב תביעה מתוקן יוגש תוך 45 ימים; כתב הגנה מתוקן יוגש תוך 45 ימים לאחר מכן (לא מצאתי מקום להורות על פרק זמן קצר מכך שכן הדבר אינו סביר בנסיבות, אולם כמובן שהתובעים רשאים להגיש את כתב תביעתם מהר יותר). בקשר **לתביעה שכנגד**, לאור הפיצול הנדרש והטירחה שגם כרוכה בפתיחת הליך בוררות, כתבי התביעה יוגשו תוך 75 ימים; וכתבי הגנה או בקשות מקדמיות אחרות יוגשו תוך 60 ימים לאחר מכן.

38. הנתבעים שכנגד 1-3 הגישו בקשה לסילוק התביעה שכנגד על הסף (בקשה מיום 28.3.2024). ככל שמדובר בנימוקים לסילוק על הסף שעניינם בנושאים שהועברו לדיון בבוררות, הנתבעים שכנגד 1-3 יעלו טענות אלו במסגרת הבוררות. ככל שמדובר בטעמים לסילוק על הסף שעניינם במחלוקות שנתרות לדיון בבית המשפט בישראל, יש להמתין להגשת כתבי התביעה המתוקנים ואז ניתן לעוררם מחדש. על כן בקשה זו נמחקה, כשכל הטענות שמורות.

39. לאור ההסדר שנעשה אשר גם כלל הסכמה בקשר להמצאת כתבי הטענות בבוררות, סבורני שהבקשה שהגישו הנתבעים 1-2 לביזיון בית המשפט התייתה (בקשה מיום 27.6.2023). בקשה זו עוסקת בהמצאת כתובת התובעים 1-2 לשם ביצוע מסירות. אשר להליך הבוררות, ההסדר כולל הסכמה בקשר לאופן ביצוע המסירות. אשר לביצוע מסירות של כתבי הטענות המתוקנים והמופרדים, לכאורה ניתן לסבור שאם בקשתו של תובע להפריד את הדיון בתביעה שכנגד מתקבלת, ולאחר מכן אותו תובע מקשה על ביצוע המסירה לידי של ההליך המופרד, יש בכך מידה מסוימת של חוסר תום לב דיוני. על כן, ההנחה (וההמלצה) היא שהתובעים לא יקשו על מסירת כתב התביעה המתוקן לידיהם לאחר הפרדתו מן התביעה הראשית.

40. טענותיו של הנתבע שכנגד 4 לכפירה בסמכות שמורות לו, ואם הוא עומד עליהן הוא יגישן בבקשה מתאימה לאחר הגשת כתבי הטענות המתוקנים (במועד שנקבע לעיל).

41. על מנת לחסוך בעלויות ובטרחו שבמשלוח כתבי טענות מתוקנים לרוסיה, המלצתי היא שבא-כוח הנתבע שכנגד 4, הגם שיפוי הכוח שלו מוגבל, לא יקשה על המצאתם לידי, ויראו מבחינה טכנית בלבד כתבי טענות אלו כאילו הומצאו ברוסיה באותו האופן שהומצא כתב התביעה שכנגד המקורי. זאת כשכל טענות הנתבע שכנגד 4 שמורות לו אם ירצה לכפור בהמצאה, והוא יוכל להעלות את כל טענותיו כלפי כתבי הטענות המתוקנים כפי שיכול היה להעלות טענותיו כלפי כתב התביעה שכנגד המקורי. קרי, ההמלצה בהסדר טכני זה היא שהתובעים שכנגד לא יטענו שהנתבע שכנגד 4 ויתר על טענות אלו בכך שכתבי התביעה המתוקנים נמסרו לבא-הכוח.

42. מובהר שאין בהחלטה זו כדי לגרוע מכללי הסמכות העניינית. קרי, ככל שסכמו של כתב טענות

מתוקן ומופרד יהיה נמוך מסמכותו העניינית של בית משפט זה, יש להגישו לערכאה המתאימה. הוגש אילו מכתבי התביעה המתוקנים לבית משפט זה, הוא ינותב לטיפול.

43. נוכח ההסדר הדיוני שהתקבל על הצדדים ואשר ייעל את המשך ההתדיינות, לא ייעשה צו להוצאות, ואף לא בקשר לנושא ההתייצבות לדיונים. אוסיף שנראה שהצדדים 'מאוזנים' בקשר לנושא ההתייצבות מזה, ותוצאת הבקשה להפרדת הדיון מזה. על כן - אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ו, 29 אוקטובר 2025,

בהעדר הצדדים.